

یادداشت

سیامک رحیم پور
مریی فوتبال

پرهیز از انتخاب‌های غیراصولی

در چهار دهه اخیر، به دلیل عدم همکاری مناسب با تیم‌های جوانان و امید، با وجود جذب مربیان خارجی و ایرانی، هیچ خروجی مطلوبی برای فوتبال ما حاصل نشده است و در شرایط فعلی هم فکر نمی‌کنم تیم امید بتواند در بازی‌های آسیایی ناگویا کار خاصی انجام دهد.

متأسفانه در ایران، باشگاه‌ها همکاری لازم را با تیم‌های پایه ندارند و اولویت با خودشان است. این خودخواهی به نحوی است که در اردوی امارات، روانخواه با ۷-۸ بازیکن تمریناتش را آغاز کرد. فدراسیون فوتبال نیز به لحاظ مالی و سخت‌افزاری با مشکل روبه‌روست. حتی به دلیل نداشتن بودجه، تیم نوجوانان را به فولاد سپهان سپرد و هدایت تیم به مریی اصفهانی رسید. او هم پیش از نیمی از تیم را از بازیکنان سپهان انتخاب کرد و نتیجه آن شد که تیم رفت و سرافکنده بازگشت. به نظر من، بزرگ‌ترین اشتباه فدراسیون همین است که تیم‌های پایه را به دلیل مشکلات مالی به باشگاه‌ها واگذار می‌کند. حتی حضور یک تیم باشگاهی به عنوان تیم ملی در یک مسابقه رسمی کاملاً خلاف و اشتباه است.

از طرفی، افرادی به عنوان سرمربی نوجوانان، جوانان و امید انتخاب می‌شوند که اولین تجربه‌شان در کار پایه است. نمونه آن روانخواه است که انتخابش کاملاً غلط بود. حالا هم شنیده می‌شود که به دنبال افشین قطبی هستند؛ فردی بدون هیچ سابقه مربیگری در رده‌های پایه و کسی که مدت‌هاست در ایران نیست و مسلماً انتخاب او نیز اشتباهی دیگر به دنبال خواهد داشت. اما نکته‌ای که قابل بحث است اینکه در کشور ما اغلب بازیکنان رده‌های پایه در باشگاه‌های تهران بازی می‌کنند، پس به واسطه آن، مربیان شاغل در پایتخت از نظر فنی کاملاً بازیکنان را می‌شناسند. چه بسا فوتبالبست‌هایی هستند که در بازی‌های معمولی بسیار خوش تکنیک ظاهر می‌شوند، اما در شرایط حساس آن قدر کیفیت بدی از خود نشان می‌دهند که قابلیت حضور در تیم ملی را ندارند. حالا تصور کنید در چنین شرایطی فدراسیون هدایت تیم‌هایش را به مربیان بسپارد که نه در ایران هستند و نه در تهران؛ آیا در چنین حالتی می‌توان انتظار صعود در جام ملت‌ها و کسب سکو در بازی‌های آسیایی را داشت؟

با توجه به شرایط فعلی، زمان کم و نامشخص بودن سرمربی، کار برای حضور موفق در ناگویا دشوارتر می‌شود. تنها حسنی که در تیم‌های پایه می‌توان به آن تکیه کرد، امکان بازی با تیم‌های لیگ برتری است که می‌تواند کمک شایانی به هماهنگی تیم کند؛ کاری که در زمان حمید علیدوستی، مناجاتی و پیروانی نیز انجام می‌شد.

در زمانی که کمیته ملی المپیک مسئولیت تیم امید در بازی‌های آسیایی را به طور کامل به خود فدراسیون سپرده، یک امتیاز بزرگ ایجاد شده است. امیدوارم از این شرایط استفاده کنیم، پله‌ها را یکی یکی طی کنیم و با شایسته‌سازی، تیم‌های پایه را همیشه آماده نگه داریم. اگر فدراسیون نیز از مجلس بودجه‌ای جداگانه دریافت کند، دیگر نیازی به همکاری باشگاه‌ها نخواهد داشت.

به خاطر دارم پیش از انقلاب، فوتبال جوانان ما در تورنمنت‌ها و کمپ‌های فرانسه حضور پیدا می‌کردند و با تیم‌های برزیل، آرژانتین و فرانسه بازی می‌کردند؛ اما اکنون نه‌ای تدارکات ما کافاست و بازی با قرقیزستان، افغانستان و تاجیکستان. در مجموع، متقدم کار باید از زیرپا درست انجام شود، وگرنه فوتبال ما به زودی محو خواهد شد.

نکته

پایان مربیگری روانخواه

در تیم المپیک

گروه ورزشی: پرونده امید روانخواه در تیم فوتبال امید بسته شد؛ سرمربی‌ای که کوتاه‌ترین مدت نخستن روی نیمکت این تیم را تجربه کرد. او،

که حضورش در تیم امید برای جام ملت‌های آسیای عربستان با انتقادات زیادی همراه بود، با حذف زودهنگام نشان داد آن انتقادها چندان هم بی‌راه نبوده است. در حالی که این روزها هنوز نام امید روانخواه در میان گزینه‌های سرمربیگری تیم امید شنیده می‌شد، اما وزیر ورزش و جوانان در اجلاس سراسری مدیران ورزش با سخنانش آب پاکی را روی دست فدراسیون فوتبال ایران ریخت؛ آنجا که گفت: «بعضی از مربیان به خاطر اتفاقاتی پاسخگو نیستند. این اشتباه است و به ورزش آسیب می‌زند.» مهدی محمد نبی، نایب رئیس فدراسیون فوتبال نیز پس از جلسه، در جمع خبرنگاران با تأیید قطع همکاری با روانخواه گفت: «روانخواه دیگر با ما همکاری ندارد. زودی جلسه مهمی درباره تیم جوانان و امید برای انتخاب سرمربیان آنها داریم؛ البته باید هیأت‌رئیس هم آنها را تأیید کند.» حال باید دید فدراسیون فوتبال کدام مربی را به عنوان جانشین سرمربی ناکام تیم امید انتخاب خواهد کرد.

«ایران» تغییرات احتمالی در کادرفنی تیم فوتبال المپیک در آستانه بازی‌های آسیایی را بررسی می‌کند

اشتباهات گذشته را تکرار نکنید

موضعی که در عین حمایت، حاوی هشدار جدی نیز بود؛ جلوگیری از تکرار اشتباهات گذشته باید در اولویت قرار گیرد تا تیم فوتبال المپیک بتواند در بازی‌های آسیایی، ناگامی اخیر خود را جبران کند.

در پی این هشدار، احتمال حذف تیم فوتبال المپیک از فهرست اعزامی‌ها موقتاً از دستور کار کمیته ملی المپیک ایران خارج شد و بار دیگر روزنه‌ای برای حضور این تیم در ناگویا باز شد. اما چند هفته پس از این تصمیم، مدیران فدراسیون فوتبال ایران به این جمع‌بندی رسیدند که تغییر در کادر فنی باید به صورت جدی در دستور کار قرار گیرد. اکنون موضوع انتخاب سرمربی جدید به یک مسأله حیاتی تبدیل شده است؛ چراکه قرار است از میان گزینه‌های

اصغر مازیار مدرس فوتبال، در گفت‌وگو با «ایران»:

تیم فوتبال المپیک می‌تواند در ناگویا روی سکو برود

بازیکنان نخبه زیادی در فوتبال ما حضور دارند

باید مربیانی انتخاب شوند که توانایی تأثیرگذاری بر بازیکنان را داشته باشند؛ مربیانی با تفکرات مدرن و اثربخش که قدرت انتقال مفاهیم را به بازیکنان دارند

مهری رنجبر/ این روزها با تأکید وزیر ورزش بر حضور تیم فوتبال امید پس از تغییرات ایجاد شده در بازی‌های آسیایی، صحبت‌هایی درباره تغییر کادر فنی تیم مطرح شده است. حتی برای سرمربیگری تیم، نام‌هایی چون افشین قطبی، سرمربی اسبق تیم ملی فوتبال و مجتبی حسینی و یحیی گل محمدی به گوش می‌رسد. اما پرسش مهم این است که آیا این تیم می‌تواند با ۷ ماه زمان باقی‌مانده تا افتتاح بازی‌ها در ناگویا، با موفقیت نگاه‌ها را به فوتبال تغییر

دهد؟ اصغر مازیار، مدرس فوتبال، با وجود آن که معتقد است تیم امید با بازیکنانی که در اختیار دارد می‌تواند با درخشش در ناگویا همه ناگامی‌های فوتبال را بشوید و ببرد، این موفقیت را مشروط به انتخاب یک مربی اثرگذار می‌داند. او مطرح شدن نام‌هایی مانند افشین قطبی و مربیان ناموفق را بیشتر بازی زورنالستی می‌داند و معتقد است این مربیان اثربخشی لازم را نداشته‌اند.

اثربخش باشد؛ چراکه بازیکنان تیم امید نخبه‌های این رده هستند و قابلیت تغییرپذیری دارند. اما مسئولیت اصلی این کار با کادر فنی تیم است. باید مربیانی انتخاب شوند که توانایی تأثیرگذاری بر بازیکنان را داشته باشند؛ مربیانی با تفکرات مدرن و اثربخش که قدرت انتقال مفاهیم را به بازیکنان دارند. اگر کادر فنی زود انتخاب شود و بازی‌های دوستانه و اردوها

بازیکنان جوان پشتوانه تیم ملی

یادداشت

ابراهیم قاسم پور
کارشناس فوتبال

۷ ماه فرصت خوبی برای موفقیت تیمی است که فدراسیونی کارآمد داشته باشد، نه تیمی مانند تیم امید و فوتبال ایران که با مشکلات زیادی دست و پنجه نرم می‌کند. البته با توجه به اینکه بازیکنان امید در لیگ برتر بازی می‌کنند،

اصغر مدیرروستا در گفت‌وگو با «ایران»:

امیدوارم دوباره به عقب بازگردیم

پریسا غفاری/ براساس توافق میان کنفدراسیون فوتبال آسیا (AFC) و شورای المپیک آسیا (OCA)، ۱۶ تیم صعودکننده زیر ۲۳ سال به جام ملت‌های آسیا در عربستان، سال آینده می‌چون تیم‌ها در بازی‌های آسیایی ناگویا زاین را نیز کسب کرده‌اند. با وجود این، امیدهای ایران در بلاتکلیفی کامل به سر می‌برند؛ تیمی که نه سرمربی آن مشخص شده و نه برنامه آماده‌سازی‌اش در آستانه رقابت‌های انتخابی المپیک ۲۰۲۶ لس‌آنجلس به‌طور رسمی اعلام شده است. اصغر مدیرروستا، از مربیان صاحب‌نام فوتبال، در گفت‌وگو با «ایران» می‌گوید: «به نظر من جوانان را با تلفیقی از امیدها به ناگویا بفرستید تا برای انتخابی المپیک پخته‌تر شوند.» او با اشاره به نتایج ضعیف امیدها در

موجود، فردی هدایت این تیم را برعهده بگیرد تا با ایجاد انگیزه و بازسازی روانی و فنی، تیم المپیک بتواند با هدف جبران ناگامی‌ها راهی ناگویا شود. واقعیت این است که تیم المپیک مسیر بسیار دشوار و پیچیده‌ای برای کسب موفقیت در پیش دارد. بدون برنامه‌ریزی استراتژیک، هدفمند و مبتنی بر واقعیت‌های فنی، امیدی به موفقیت در این رقابت‌ها وجود نخواهد داشت. تعیین تکلیف هرچه سریع‌تر کادر فنی، پیش‌شرطی اساسی برای آغاز یک فرآیند آماده‌سازی منطقی است تا بازیکنان بتوانند با تفکرات سرمربی جدید آشنا شوند و با انسجام تاکتیکی مناسب در ناگویا به میدان بروند.

آنچه بیش از هر چیز نگران‌کننده به نظر می‌رسد، محدودیت شدید زمان برای آماده‌سازی است؛ موضوعی که می‌تواند به پاشنه آشیل تیم المپیک تبدیل شود. از سوی دیگر، احتمال دارد امیرقلعه‌نویی بخشی از بازیکنان فعلی تیم المپیک را به عنوان گزینه‌های جوان برای حضور در جام جهانی مدنظر قرار دهد؛ مسأله‌ای که در عمل باعث می‌شود تیم المپیک با ترکیبی ناقص و ناپایدار وارد چرخه آماده‌سازی شود. در چنین شرایطی، هرگونه تعلل در انتخاب سرمربی، می‌تواند بار دیگر سرنوشت این تیم را به مخاطره بیندازد و همان سناریوی تلخی را تکرار کند که در بازی‌های آسیایی هانگ‌زو رخ داد و به حذف زودهنگام تیم المپیک ختم شد. تکرار چنین تجربه‌ای نه تنها یک شکست ورزشی، بلکه یک چالش پرهزینه و فرسایشی خواهد بود.

لیگ‌جرتزی کاندیدای سرمربیگری تیم هستند.

زمان زیادی نیاز ندارد، اگر کمیته فنی فدراسیون در جلسه‌ای مربیان ایرانی یا خارجی را براساس عملکرد و رزومه بررسی کند. البته فکرمی‌کنم مربیان بهتری از قطبی و روانخواه هم هستند و در دسترس‌اند و فدراسیون می‌تواند به‌راحتی از میان آنها سرمربی را انتخاب کند. با احترام به روانخواه و افشین قطبی، معتقدم آنها مربیان اثربخشی نبوده‌اند. افشین قطبی پس از تیم ملی ایران در عمل در باشگاه‌های خارجی موفق نبود و مطرح شدن نام او بیشتر جنبه زورنالستی دارد. درحالی‌که مربیانی داریم که می‌توانند کمک زیادی به تیم کنند و انتخاب آنها منوط به تشخیص فدراسیون است.

به نظر شما چه مریی‌ای در تیم امید کارآمد است؟

مهم‌ترین نکته این است که سرمربی براساس معیارهای مشخص انتخاب شود و سفارشی نباشد؛ چراکه همیشه این شائبه وجود داشته که مربیان تیم سفارشی بوده‌اند. کمیته فنی باید براساس شاخص‌ها تصمیم بسیار خوبی بگیرد.

تیم‌امید برای بازی تدارکاتی فقط فیفای‌های فروردین و خردادسال آینده را فرصت دارد. از سوی دیگر، بازیکنان شاخص تیم‌قرار است در جام جهانی بازی کنند. پس تیم با چه فرمولی باید جلوبرود تا طی ۶ ماه بازی‌های آسیایی ناگویا آماده شود؟

به نظر من، برای بازی‌های تدارکاتی نباید تنها به فیفای اکتفا کرد. درست است که بازی‌های فیفادی ثبت می‌شود و در رنکینگ جهانی تأثیر دارد، اما تیم امید می‌تواند برای آمادگی بیشتر در تورنمنت‌های دیگر خارج از زمان فیفادی هم حاضر شود یا بازی‌های تدارکاتی دیگری با تیم‌های مختلف داشته باشد. من به عنوان کارشناس فوتبال می‌توانم تضمین صعود بدهم، به شرطی که بلافاصله کادر تیم انتخاب شود. نکته مهم دیگر این است که تیم امید دو متولی دارد؛ کمیته ملی المپیک و فدراسیون فوتبال. بنابراین تصمیمات باید به صورت مشترک گرفته شود. در واقع کادر فنی را فدراسیون انتخاب

به‌موقع برنامه‌ریزی شود، تیم می‌تواند موفق باشد.

اما انتخاب سرمربی‌ای امیدفرآیندی زمان‌بر است. حتی شنیده می‌شود که افشین قطبی و برخی مربیان

برای فوتبال ایران خواهد بود که عبور از آن ساده نیست.

به اعتقاد بسیاری از صاحب‌نظران، زمان با سرعت در حال از دست رفتن است و اگر مدیران فدراسیون فوتبال بار دیگر همان مسیر گذشته را طی کنند و هدایت تیم را به مربیان کم‌تجربه، فاقد کارنامه و بدون پشتوانه فنی بسپارند، در آن صورت، نه تنها امید به جبران ناگامی‌های اخیر از بین می‌رود، بلکه احتمال خلق یک شکست تازه و پرهزینه در فوتبال ایران بیش از پیش تقویت می‌شود؛ شکستی که ریشه آن نه در زمین مسابقه، بلکه در اتاق‌های تصمیم‌گیری و ضعف مزمن برنامه‌ریزی قابل‌جست‌وجو خواهد بود.

می‌کند و تدارکات و لجستیک تیم با کمیته ملی المپیک است.

به نظر می‌رسد تیم امید برای بازی‌های تدارکاتی دچار سرنوشت تیم بانوان و تیم ملی شده. بویژه با ناگامی در جام ملت‌های آسیا.

باید یک‌بار برای همیشه تکلیف تیم امید مشخص شود. پس از تعیین متولی تیم، با برنامه‌ریزی مشجم، تصمیم‌گیری آسان‌تر خواهد شد.

چه برنامه تدارکاتی در این مدت می‌تواند به تقویت تیم امید برای بازی‌های آسیایی ناگویا کمک کند؟

این‌که تیم‌ها پیشنهاد بازی تدارکاتی با تیم امید ایران را بپذیرند یک بحث است و حضور بازیکنان امید که در لیگ برتر هستند، جانی دیگر، بازیکنان تیم امید، برخلاف دوره‌های قبل، جزو بازیکنان تأثیرگذار تیم‌های خود در لیگ برتر هستند؛ بنابراین باید شرایط باشگاه‌ها را هم برای بازی‌های تدارکاتی فیفادی در نظر گرفت. باید طوری برنامه‌ریزی شود که لیگ به پایان برسد و سپس بازیکنان با حضور در اردوها هماهنگ شوند و بازی‌های تدارکاتی هم انجام شود. البته بهتر است از تیم‌هایی استفاده شود که بازیکنان‌شان در گوران مسابقات هستند و آماده‌اند، نه در دوره استراحت.

فکرمی‌کنید اگر همه شرایط فراهم باشد، تیم امید بتواند با درخشش در ناگویا همه ناگامی‌ها جبران کند؟

به نظر من می‌تواند؛ زیرا تیم امید بازیکنان تجربه‌ای دارد که بار اصلی باشگاه‌های خود را به دوش می‌کشند. آنها با وجود آمادگی، فقط نیاز به هماهنگی در تیم امید دارند و مربی‌ای می‌خواهند که با برنامه مشخص بتواند آنها را در اردو هماهنگ کند. البته باید دید در بازی‌های آسیایی ناگویا، مانند دوره‌های قبل، امکان استفاده از بازیکن بزرگسال وجود دارد یا نه. تیم امید در بازی‌های آسیایی چقرمان شد، می‌توانست سه بازیکن بزرگسال در ترکیب داشته باشد. به‌رحال، با انتخاب سریع کادر فنی و برگزاری بازی‌های تدارکاتی، اگر تیم قهرمان هم نشود، دست‌کم می‌تواند روی سکو برود.

وجود دارد. وقتی مدیریت ضعیف است نباید از آن انتظار معجزه داشت. تیم‌های پایه که اساس تیم ملی هستند، زیرساخت مناسبی ندارند و حتی تیم‌های پایه باشگاه‌ها نیز از زیرساخت استاندارد برخوردار نیستند. اگر از تیم‌های بزرگ لیگ برتر مانند استقلال، پرسپولیس، سپاهان و تراکتور آمار بگیریم، متوجه می‌شوید که تنها دو تا سه درصد از بازیکنان این تیم‌ها از تیم‌های پایه به تیم بزرگسالان راه یافته‌اند. به نظر می‌رسد برای سرمربیگری تیم فوتبال امید گزینه‌های بهتر از افشین قطبی نیز وجود داشته باشد، هرچند معمولاً فدراسیون بر مبنای ضعف‌ها و کمبودها دست به انتخاب می‌زند.

تعدادی از بازیکنان جوان در کنار بازیکنان امید برای ناگویا آماده شوند. معمولاً مریی تیم‌های پایه از میان مربیان کارآمد و باتجربه رده‌های پایه انتخاب می‌شود، اما مشخص نیست چرا هدایت تیم را به فردی می‌سپارند که هیچ تجربه‌ای ندارد؛ درست مانند زمانی که علی دایی بدون تجربه، سرمربی تیم ملی شد و به دلیل ناگامی به مهره‌ای سوخته تبدیل شد. وقتی بعدها با تجربه‌تر شد، به‌خاطر همان سابقه ناگامی دیگر از او استفاده نشد.

در فوتبال ایران همواره انتخاب‌های ناچجا، غیرمنطقی و سفارشی کار را خراب می‌کند. متأسفانه این اتفاقات نه تنها در انتخاب مریی، بلکه در انتخاب مدیر و حتی بازیکنان هم

اگر برنامه‌ریزی صحیحی انجام شود، امکانات لازم فراهم کرده و اردوها و بازی‌های تدارکاتی مناسبی در نظر گرفته شود، می‌توان به موفقیت تیم در بازی‌های آسیایی ناگویا امیدوار بود. فوتبال ایران استعدادها فراوانی دارد و تنها با برنامه‌ریزی درست و تأمین امکانات می‌تواند به‌راحتی بدرخشد. شاید بهترین راه‌کار برای آمادگی تیم امید، هماهنگی جهت برگزاری دیدارهای تدارکاتی با تیم‌های ترکیه، روسیه یا کشورهای عربی باشد.

در حال حاضر مشخص نیست تغییرات در تیم امید تنها در کادر فنی انجام می‌شود یا ترکیب تیم نیز دست‌خوش تغییر خواهد شد. شاید برای پشتوانه‌سازی فوتبال، بهتر باشد

بسیار به فوتبال لطمه می‌زند و دست‌های پشت‌پرده ریشه فوتبال پایه را سوزانده است.» مربی مطرح کشورمان همچنین از انتخاب‌های پراشتباه مدیران فوتبالی انتقاد می‌کند: «چرخه معیوبی است که متأسفانه در فوتبال ما وجود دارد. مطرح شدن نام افشین قطبی نیز جای تعجب دارد؛ فردی که وقتی از ایران رفت، درباره تیم ملی و فوتبال ایران صحبت‌های بدی داشت. شخصیت و کارنامه‌ی مربیگری‌اش هم بسیار ضعیف است. فقط امیدوارم فدراسیون تحت تأثیر مدیربرنامه او قرار نگیرد و دوباره فوتبال را به عقب برنگرداند.»

اصغر مدیرروستا، به‌جز بحث انتخاب درست سرمربی، فراهم کردن بازی‌های تدارکاتی را یک اصل مهم برای حضور قدرتمندانه در ناگویا می‌داند: «اگر افراد

در زمان

هدایت

مه‌ودی کیا

اگر با هزار

دلیل اشتباه

او را تغییر

نمی‌دادیم،

اکنون

تیم‌های پایه

ایران هم

می‌توانستند

سکوها‌ی

آسیایی را

لمس کنند

می‌زنند.» مریی نام‌آشنای ایران در پایان نیز تأکید می‌کند: «در انتخاب مریی آینده، فوتبال را باید در نظر گرفت؛ از احساسی عمل کردن پرهیز کرد و چهار سال بعد را دید، وگرنه با یک پروسه ناموفق روبه‌رو خواهیم شد.»

قابلی در فدراسیون وجود داشته باشند، با وجود شرایط سخت کشور مطمئن هستم می‌توانند بازی‌های دوستانه‌ای برای تیم فراهم کنند، حتی اگر در کشور دیگر باشند. اما فکرمی‌کنم توانایی آن را هم ندارند و فقط حرف‌های قشنگ